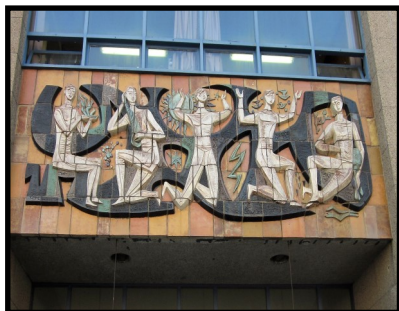

30ste JAARGANG - NUMMER 4 - 2018

OKTOBER - NOVEMBER - DECEMBER

GIDSENKRING LANGE NELLE OOSTENDE

Driemaandelijks tijdschrift—Afgiftekantoor Oostende 1 P409072
2018
Afzendadres Christinastraat 67 - 8400 Oostende

OPROEP: bezorg je mailadres aan onze secretaris, zodat je bij wijzigingen in de programmatie/activiteiten asap verwittigd kunt worden: patricia.veris@skynet.be

IN DIT NUMMER

101	Voorwoord	Marc Loy
102	Mededelingen	Redactie
104	Activiteiten december— februari	Redactie
108	Gelezen & gehoord & opgemerkt	Redactie
118	Kapitein Jacques Pierloot	Marc Loy
120	Wat een gids boeien kan ...	Dirk Verstraete
121	Het huis in het Westerkwartier	Martine Quaegebeur
123	Wat een gids l(ei/ij)den kan ...	Patrick Moerman
124	Vroedvrouw Leontine Demey	Dirk Beirens

BEZOEK OOK ONZE (VERNIEUWDE) WEBSITE
www.gidsenkringoostende.be

STEUNENDE LEDEN

Barbé Adriën
Beirens-Ghesquière M.
Comeyne Boudewijn
Degelin-Selis L.
De Poerck R.
Dumarey Roger
Francier J.
François L.
Geldhof Ronny
Glorieux Luc
Plasschaert Rafael
Slabbinck Bart
Van Hove Yasmina
Van Imschoot J.
Van Roy Etienne
Verborgh Johan
Versluys Willy

Driemaandelijks blad van de Oostendse
GIDSENKRING LANGE NELLE vzw.
30ste jaargang
Nummer 4
Oktober - november - december 2018

Coverblz.. met foto's Dirk Beirens

Colofon

Voorzitter: Marc Loy

Verantwoordelijke uitgever:
Marc Loy
Albert I - Promenade 3 / 21
8400 Oostende

Eindredactie, vormgeving en correspondentie
Dirk Beirens
dirkbeirens@telenet.be

De medewerkers aan dit blad zijn zelf
verantwoordelijk voor de door hen
getekende bijdragen.

Overname van artikels/bijdragen **zonder
uitdrukkelijke copyrightvermelding**
mag mits bronvermelding.

Dispatching:
Tel. 059 80 73 81
e-mail: info@oostendeahoy.be

Rekeningnummer:
Gidsenkring Lange Nelle vzw
BE91 3800 0491 8476

Lid wordt u voor 15€ per jaar.
Buitenland: 20€
Gezinskaart: 20€ (2 gezinsleden)
Steunend lid: vanaf 25€ (2 gezinsleden)

Website: www.gidsenkringoostende.be

Gidsenlokaal: Spaans Huisje
Christinastraat, 67 Oostende

De cultuur van een Gidsenkring

We schreven het al eerder: een Gidsenkring is meer dan de optelsom van het aantal bedrijvige gidsen en dito gidsbeurten. Het leveren van gidsbeurten is dan wel onze core business maar een Gidsenkring leeft pas echt als de vereniging ook kan rekenen op de onbezoldigde inzet van zoveel mogelijk collega-gidsen. Dan pas kunnen verborgen accenten van onze stadsgeschiedenis voor een ruim publiek via nieuwe gidsbeurten ontsloten worden. Zo bouwde Lange Nelle in de voorbije decennia gestaag aan een erg divers aanbod, vertaald in meer dan 70 wandelingen en bezoeken, te voet, met de fiets, per bus of met een vaartuig.

Die knowhow laat zich ook verpakken in ons gidsenblad, het jaarboek en onze maandelijkse voordrachten. Binnen de Gidsenkring woedt ook voldoende organisatietalent: collega's die tentoonstellingen opzetten. Anderen worden als voordrachtgever gevraagd bij andere verenigingen. Zo doet ook de Cultuurdienst van de stad op onze Kring een beroep bij de concrete invulling en uitwerking van de jaarlijkse Open Monumentendag. Vorig jaar gaven we nog op vraag van Kusterfgoed onze medewerking aan een radio-uitzending over de eetcultuur op het strand en tot volgende jaar zijn we dagelijks te horen op Radio Noordzee (105 FM) met het item 'Lange Nelle vertelt'. Een 10-tal collega's helpen bij het inblikken van honderden anekdotes, en verhalen.

Toerisme Oostende weet ons ook wonen als pers en andere media in onze stad neerstrijken. Er zijn de bijdragen van Lange Nelle bij diverse publicaties van het jaarboek, een initiatief van de 9 West-Vlaamse gidsenkringen. We zien ons maandblad geregeld vermeld in de bibliografieën van tal van publicaties. Nu al 30 jaar zijn we het aanspreekpunt van stad en provincie voor hun toeristisch culturele projecten als Ensorhuis, CC De Grote Post, Domein Raversyde, Kursaal, Mercator, Amandine, The Crystal Ship en Fort Napoleon... .

Op vraag van de klant werken we af en toe ook een (dag) programma uit en leggen daarvoor de nodige contacten. Zo mochten we onlangs de randprogramma's verzorgen van de collega's van de Federatie van Toeristische Gidsenverenigingen n.a.v. hun jaarlijkse algemene vergadering en van de de collega-gidsen van onze Brugse zustervereniging tijdens hun jaarlijkse dag teambuilding. Ook de (pers)voorstelling van het jaarboek 2018 met omkaderend programma werd ons toevertrouwd. Net als de dispatching van de gidsbeurten voor Beaufort 2018.

Zoveel is duidelijk: een Gidsenkring dekt een ruime lading aan activiteiten, initiatieven, inzet en samenwerking. Na 30 jaar werking heeft onze Kring hopelijk bewezen de naam culturele vereniging waard te zijn. Ook dankzij u.

Marc Loy, voorzitter

LIDMAATSCHAP 2019

Het lidmaatschap 2019 gaat in op 1 januari 2019 en houdt in: ons driemaandelijks gidsenblad met activiteitenkalender, wetenswaardigheden, luchtige en wetenschappelijke bijdragen en deelname (gratis of tegen verminderde prijs) aan onze voordrachten, bezoeken, wandelingen en uitstappen.

Als exclusieve extra krijgt u het waardevolle jaarboek 2019.

Het lidmaatschap voor 2019 bedraagt onveranderd:

- gewoon lid: 15 euro (buitenland 20 euro);
- gezinskaart: 20 euro (2 gezinsleden);
- steunend lid: vanaf 25 euro (2 gezinsleden).

De bijdrage met vermelding **LID 2019** kan worden overgeschreven met het ingesloten formulier op bankrekening **BE91 3800 0491 8476** van Gidsenkring Lange Nelle Oostende vzw, Christinastraat 67 in 8400 Oostende.

Als het leveringsadres verschilt van het adres van de opdrachtgever, wil dit adres vermelden in de mededeling. Leden met gezinskaart en steunende leden kunnen telkens met 2 personen aan de verscheidene activiteiten deelnemen.

Het bestuur dankt u alvast voor uw trouw, belangstelling en steun.

JAARBOEK 2018 voor de leden die lid zijn in 2018 (EEN SAMENWERKINGSVERBAND VAN 9 WEST-VLAAMSE GIDSENKRINGEN)

In dit boek stellen onderlegde gidsen een aantal **hoogte-sites** voor. Sommige zijn toegankelijk, andere niet of worden het in de toekomst.

Leden kunnen op vertoon van hun lidmaatschapskaart 2018 of andere legitimatie, dit jaarboek vanaf heden ophalen bij

Azuriet Reizen, Kastanjelaan 3 - 8400 Oostende > open **MA-WO-DO-VR** 9-12/14-18
DI 9-12 **ZA** 10-13

Het boek kan ook, mits voorafbetaling van €5, op rekeningnummer **BE91 3800 0491 8476** t.n.v. Gidsenkring Lange Nelle vzw, met vermelding "Jaarboek 2018" opgestuurd worden aan de 2018-leden.

Extra exemplaren, prijs 10 euro (exclusief verzending) kunnen besteld worden bij Etienne Pitteljon via etienne.pitteljon@skynet.be

Onze core business: toeristen, passanten, tweedeverblijvers, inwoners, belangstellenden, anderstaligen, scholen, verenigingen, gidsenkringleden alle mogelijke facetten van ons Oostende laten zien en duiden waar nodig, rekening houdend met achtergrondgeluiden, de weersomstandigheden, de mobiliteitscapaciteiten, de voorkennis & vertrouwdheid, de nieuwsgierigheid, het enthousiasme en de participatiebereidwilligheid. (foto's Patrick Moerman)

*Het bestuur van de Oostendse
Gidsenkring Lange Nelle*

*heeft de eer en het genoegen om zijn leden
uit te nodigen op de
Nieuwjaarsreceptie anno 2019*

Ze vindt plaats

*in het Spaans Huisje
Christinastraat 67 t/s
op zondag 03 februari
vanaf 11 uur.*

Graag **inschrijven** bij Patricia Veris op 059 80 62 39 of via mail:
patricia.veris@skynet.be zodat we voldoende kunnen "inslaan"!

VRIJDAG 14 DECEMBER 2018: 'OP STAP IN OOSTENDE TUSSEN 1830 - 1853'

Lezing met behulp van de eerste kadasterplannen

door JP Ragaert

We gaan op stap in Oostende waarbij we gebruik maken van de primitieve kadasterplannen, opgemaakt rond **1830**. Vooraleer onze tocht aan te vangen proberen we eerst vertrouwd te raken met het toenmalig **stadsbeeld**. Hiervoor raadplegen we onder andere het gereduceerd kadasterplan van **1853**. Om de vesting beter te begrijpen bekijken we nog de *maquette* van Oostende, die deel uitmaakte van de collectie van Lodewijk XIV. We bespreken verder kort de veranderingen aan de vesting tot we **de versterkte stad** van 1830 herkennen.

We starten onze wandeltocht aan de Koninklijke Residentie. We gaan eerst naar de zeedijk, met de vuurtoren en enkele houten gebouwen waaronder de Kursaal. Dan trekken we de stad in, passeren de Westpoort, de Grote Markt en de Handelsdokken. We lopen door het Hazegras en keren terug langs de Visserskaai en het Mijplein naar ons vertrekpunt.

Onderweg blijven we even stilstaan bij een aantal **gebouwen en plaatsen**, zoals *Militair*: Koninginnekwartier, militaire bakkerij, militaire infirmerie, arsenaal, kazernes van het Hazegras ... ;

Kerkelijk: Grote Kerk, Kapucijnenkerk, Gereformeerde Kerk;

Haven- en verkeersinfrastructuur: Station, Westerstaketsel en Jeneverbrug, Stoombotenkaai, aanlegplaats Barge, ... ;

Andere: ziekenhuis, stadhuis, armenschool, gevangenis, molens, scheepswerven, waterhuis, oesterputten, vismarkt/-mijn, ezelstallen, ...

De voordracht wordt tot leven gebracht met diverse **plannen** en tal van **illustraties**.

Stadsgenoot **JP RAGAERT** is een geboren (°1953) en getogen Oostendenaar die 10 jaar lang leraar wiskunde, fysica, informatica was aan de Normaalschool K. Buls Brussel en het Atheneum Oostende. Vervolgens was hij ICT- en Logistiek Manager bij zuivelbedrijf Friesland Campina.

Erfgoed: "De interesse is vergroot sedert ik op pensioen ben en de cursus erfgoedbeheer in 2012-2013 heb gevolgd met als eindwerk de basis van de wandeling de "Torres van Oostende" uitgegeven door Toerisme Oostende."

JP bracht de gelijknamige voordracht voor onze gidsenkring op 12 februari 2015.

Afspraak: 19.30 uur in Stadsmuseum, Langestraat 69, Oostende

Met dank aan de Koninklijke Heem- & Geschiedkundige kring DE PLATE

Leden: gratis & niet-leden: € 2,5

Inschrijving bij Patricia Veris, liefst 8 dagen op voorhand.

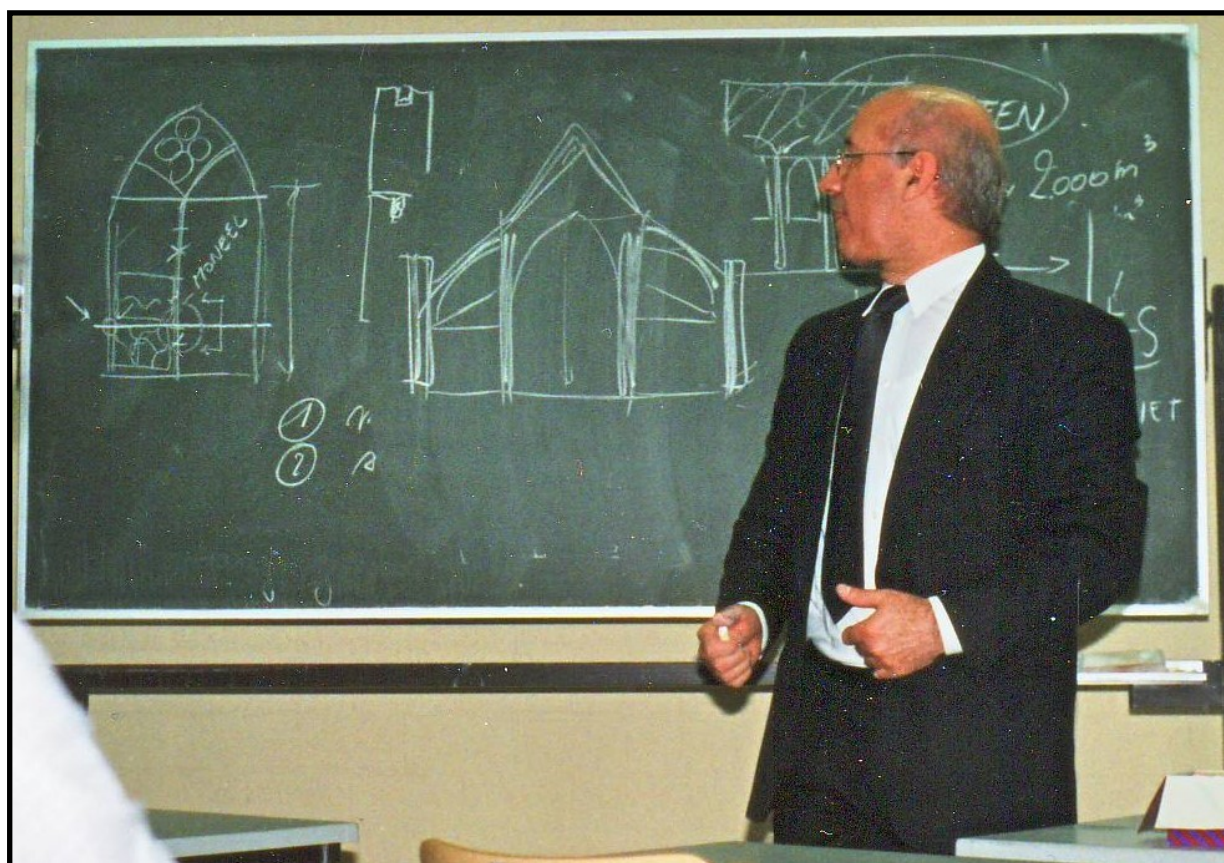
op 059 80 62 39 of via mail: patricia.veris@skynet.be

VRIJDAG 11 JANUARI 2019: DE GESCHIEDENIS v/d SINT-PIETERSKERK

Geïllustreerde lezing door Luc Glorieux

Ingenieur-architect Luc Glorieux (76) doet al een viertal jaar archiefonderzoek naar de voormalige Sint-Pieterskerk waarvan alleen de Peperbusse als toren de brand van 1896 overleefde. In een powerpointvoorstelling belicht Luc Glorieux chronologisch de eeuwenoude geschiedenis van de kerk en haar toren tussen 1200 en 2018 aan de hand van kaarten van de stad Oostende, schetsen van de evolutie van het grondplan van de kerk en foto's, postkaarten, tekeningen ... Als epiloog focust de spreker ook nog even op de brand en de herstellingen van de kerk en toren.

Als zaakvoerder-vennoot van het architectenbureau Felix-Glorieux was Luc Glorieux alleen al in Oostende betrokken bij de bouw van o.a. de parkeertoren van de St.-Jozefskliniek, het Administratief Centrum (belastingen) eerste fase en de restauratie van de Sint-Petrus- en -Pauluskerk, de Kapucijnenkerk, de woning 'De Ooievaar' van Dr. Depuydt ...

31 maart 1990: Luc Glorieux instrueert LN over de restauratie van de Sint-Petrus- & -Pauluskerk, één van de eerste nascholingen in de LN-historie (foto D. Beirens)

Afspraak: 19.30 uur Spaans Huisje, Christinastraat 67, Oostende
Maximaal 25 personen - Leden: gratis & niet-leden: € 2,5

Inschrijving bij Patricia Veris, liefst 8 dagen op voorhand.

op 059 80 62 39 of via mail: patricia.veris@skynet.be

VRIJDAG 1 FEBRUARI 2019: DE OOSTENDSE HAVEN ALS ENERGY PORT

Geïllustreerde lezing door Paul Gerard

In 2003 bakende de Belgische overheid in de Belgische Noordzee een eerste zone af waar windmolenparken mochten gebouwd worden.

Vijf jaar later begint C-Power aan de bouw van het allereerste windmolenpark met in het totaal 54 windturbines tussen de 5 en 6,25 MW. Vandaag zijn er vijf parken in bedrijf en is een zesde, Norther, in opbouw.

Omstreeks 2020 zullen 8 offshore parken elektriciteit leveren.

Ondertussen wordt al een andere zone voor nieuwe parken voorzien.

In een pionierende rol trok de Haven Oostende de kaart van de blauwe energie.

CEO van het Autonoom Gemeentebedrijf Haven Oostende Paul Gerard, nu met pensioen maar nog altijd extern adviseur voor de haven inzake alle offshore activiteiten, was de stuwende kracht bij de uitbouw van onze haven tot een belangrijke energy port in Noordwest-Europa.

Op vrijdag 1 februari 2019 belicht hij die ingrijpende transformatie die onze haven ter zake in het voorbije decennium heeft meegemaakt.

Zijn exposé focust o.a. op die infrastructurele omslag, de gestage uitbouw, de belangrijke troeven en de toekomst van deze offshore activiteiten.

Afspraak: 19.30 uur Spaans Huisje, Christinastraat 67, Oostende
Maximaal 25 personen - Leden: gratis & niet-leden: € 2,5

Inschrijving bij Patricia Veris, liefst 8 dagen op voorhand.

op 059 80 62 39 of via mail: patricia.veris@skynet.be

KERSTVAKANTIEWANDELINGEN 2018 **GEORGANISEERD** **DOOR TOERISME OOSTENDE**

De wandeling (duur 2 uur) is gratis maar reservatie vooraf via Toerisme Oostende is verplicht. (aantal deelnemers beperkt tot 25) Dat kan telefonisch op het nummer 059 70 11 99 of via e-mail naar info@visitoostende.be.

Gidsenkring Lange Nelle is niet aansprakelijk voor mogelijke fouten en/of wijzigingen in de onderstaande programmatie.

Telkens afspraak in lounge Toerisme Oostende. Gidsbeurt in het Nederlands.

1) ZATERDAG 22 DECEMBER OM 14 UUR ERFGOED MET SMAAK-WANDELING

2) ZONDAG 23 DECEMBER OM 10.30 UUR BEELDENWANDELING

3) WOENSDAG 26 DECEMBER OM 10.30 UUR VISSERSKAAIWANDELING

4) ZATERDAG 29 DECEMBER OM 14 UUR HUGO CLAUS-WANDELING

5) ZONDAG 30 DECEMBER OM 10.30 UUR LEOPOLD II-WANDELING

6) WOENSDAG 2 JANUARI 2019 OM 10.30 UUR VISSERSKAAIWANDELING

7) ZATERDAG 5 JANUARI OM 14 UUR WANDELING PETIT NICE-PETIT PARIS

8) ZONDAG 6 JANUARI OM 10.30 UUR ERFGOED MET SMAAK-WANDELING

Daniel Vangroenweghe, o.m. bekend van zijn ‘Leopold II-Congo’-werken als ‘Rood Rubber’ (1985), schreef in 2017 het pittige **‘Congo 1892. Passionele moord door Prins de Croÿ op graaf d’Ursel?’** (116 blz.). En daarin komt een in Oostende met een huldeplakket (links van het ruitermonument LII) vereerd personage voor: **Aristide Doorme** (° Antwerpen 1863 - +Oostende 1905).

Hij was in Congo als staatsagent en eerst sergeant dan onderluitenant in dienst van Leopold II gekend als ‘Maalu Maalu (=Vlug Vlug)’ bij de inwoners maar werd ook als ‘Onverlaat en woesteling’ bestempeld. Het boekje is te leen in de Oostendse bibliotheek.

Ik heb de zon zien rijzen uit de zee

Velen hebben er een (verre) verplaatsing voor over: een zonsondergang in zee. Het populaire deuntje "k Heb de zon zien zakken in de zee' heeft zelfs een hoog bucketlist-gehalte. En geef toe: de oerelementen water en vuur die elkaar vinden in een gloeiende bol die op een late zwoele **zomeravond** kopje onderduikt in zee, daar kan zelfs menig selfie niet tegenop. Maar weet je ook van het bestaan van een *zonsopgang uit zee* af? Het is een tijdelijk zomerfenomeen dat even te genieten **valt omstreeks 5.30 uur als de zon schuchter maar klokvast omstreeks dat uur uit zee oprijst** in het noordoosten. Maar een paar weken later zal hij alweer ontwaken boven het land.

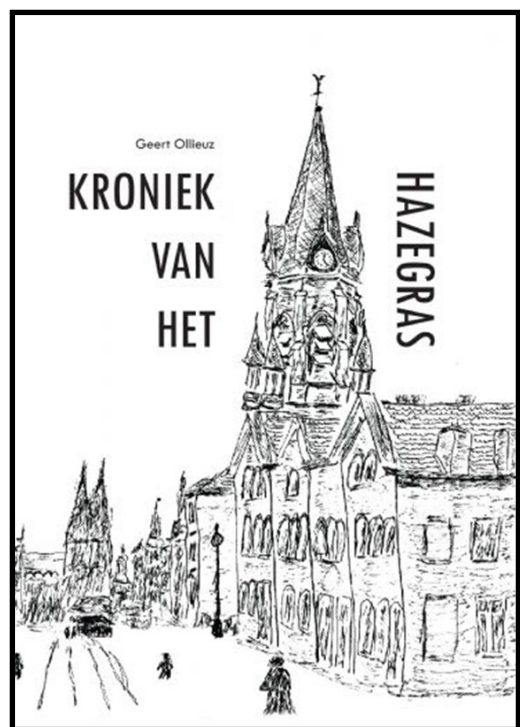
(foto en tekst M. Loy)

Kroniek van het Hazegras

Een recent boek door samensteller en schrijver **Geert Ollieuz** (°1960 Oostende): “Bij een open-deurdag van de kapel op het Hazegras viel het me op dat er nog maar weinig kennis was over de kerk die hier vroeger stond. Daarom ben ik op zoek gegaan naar het verleden van de vroegere parochie Onze-Lieve-Vrouw Onbevlekt Ontvangen. Tijdens dit proces ontdekte ik de rijke geschiedenis van de wijk het Hazegras. Dit mag niet verloren gaan voor het nageslacht!”

Een boek vol historietekst op 208 blz. in paperback A5 en te krijg voor € 20,50 (verzending gratis).

Bestellen bij uitgeverij Boekscout Soest via www.boekscout.nl (één week levertijd).

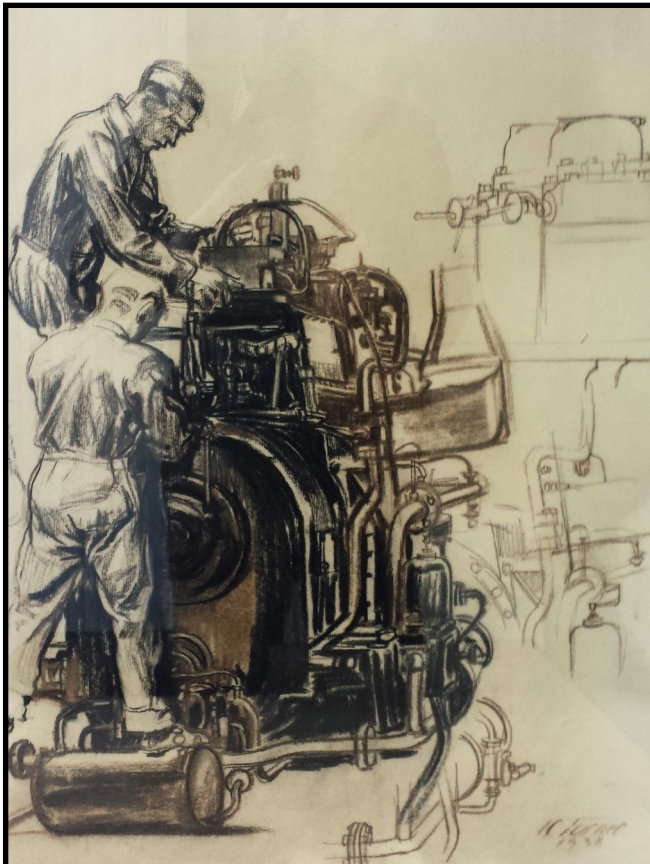
Geluk in Oostende?

May Linten (62) en Carlo Deckx (63) uit Mol zochten tijdens de hete zomer verkoeling in Oostende. Jeffrey Roos (Krant van West-Vlaanderen, 10.08.2018) vroeg hen naar hun lievelingsplekje in de Stad-aan-Zee. (citaat)“Ik kies voor het Leopoldpark met zijn bloemenhorloge. Prachtig, toch? Je merkt dat ze daar enorm veel tijd en werk in stoppen”, zegt Carlo. “We hebben ook al gewandeld door het Maria Hendrikapark, ook dat is prachtig. Je loopt er in de natuur en toch is de grote stad niet veraf. **Oostende heeft alles wat een mens nodig heeft om gelukkig te worden.**”

Julius Collen Turner. Zijn Oostendse periode.

Julius Collen, die op het einde van de negentiende eeuw opgroeide in Berlijn, koos als jongeling voor het beroep van gymnastiekleraar (vandaar zijn latere bijnaam). Hij was ook een uitmuntend schermer, maar na een ernstige verwonding aan zijn rechterarm ontwikkelde Collen zijn aanleg voor tekenen.

Na de Eerste Wereldoorlog vestigde Collen zich terug in Berlijn als kunstschilder, graficus en portrettist. De kosmopolitische stad en de zware industrie inspireerden hem tot heel wat artistieke werken die hij ondertekende met zijn kunstenaarsnaam Julius Collen Turner.

De opkomst van het nazisme in de jaren dertig deed Collen Turner besluiten Duitsland te verlaten. In 1936 week hij met zijn gezin uit naar Oostende, de stad waar zijn vrouw vandaan kwam. Vanaf dan speelde Oostende een hoofdrol in zijn oeuvre: de stad, de haven, de vissers, ... De Tweede Wereldoorlog stuurde zijn carrière danig in de war. Hij werd overgebracht naar gevangenenkampen in het Franse Saint-Cyprien en Gurs. Ook in die periode schilderde hij voort. Terug in Oostende overleed hij in 1948.

De tentoonstelling die werd samengesteld door de Oostendse Heem- en Geschiedkundige Kring De Plate focust voornamelijk op de Oostendse periode van Julius Collen Turner (1936-1940 en 1945-1948).

Je ontdekt de tentoonstelling vanaf 17 november 2018 tot 28 april 2019 in het Stadsmuseum Oostende. De tentoonstelling is samen met de permanente opstelling van het Stadsmuseum elke eerste zondag van de maand gratis toegankelijk voor inwoners van Oostende.

Leerlingen aan het werk in de motorenzaal van het VTI/HTI Oostende (1938)

* LINDA VAN WAESBERGE

(stiliste, Brussel) “Ik hou van Oostende, omdat het een beetje een sjofele stad is met grandeur. Ik passeer er altijd eens in De Oude Post (sic) en mis nooit Theater aan Zee.”
(DS-magazine 19.05.2018, blz. 11)

* HEDWIG SPELIERS

(schrijver, Oostende) “Oostende roept bij mij VRIJHEID op. Ik ken geen stad waar je je zo vrij voelt als in Oostende. Je kunt hier wonen zoals je wil en leven zoals je graag leeft. Men laat je hier doen. Dat vrijheidsgevoel maakt het leven in Oostende aangenaam.”
(Uit in Oostende, april 2018, blz. 36)

* MICHEL WUYTS

(sportjournalist, Vlaams-Brabant)

“Oostende roept bij mij NOSTALGIE op. Mijn moeder werkte bij de RTT, de voorloper van Belgacom en dat bracht ons gezin geregeld aan de kust, meer bepaald in Mariakerke. En de verhalen van mijn moeder over een Koninklijke Villa achter de duinen en prins Karel, ...”
(Uit in Oostende, mei 2018, blz. 40)

Oostendse gids Linda levert commentaar bij ‘Beach Castle’ van de Fransman Jean-François Fourtou in Knokke tijdens haar Beaufort (30 maart > 30 september) afsluitende fietstocht (foto D. Beirens)

Oostende ... ontziltingshoofdstad in 2030 ???

Twee derde van de Aarde bestaat uit water, maar 97 procent daarvan is zout water en kunnen we dus niet drinken of gebruiken voor de landbouw. Hoewel we in België nog niet massaal zeewater filteren, is de technologie wel voorhanden en wordt er volop geëxperimenteerd met energie-efficiënte methoden voor ontzilting.

(http://www.standaard.be/plus/20180628/avond/optimized/5?utm_source=standaard&utm_medium=newsletter&utm_campaign=dsavond&adh_i=8de3db3aeee9badbd25c78daaf2e4eb4&imai=&m_bt=65750442685)

Wantoerist

De stad Amsterdam gaat harder optreden tegen *wantoeristen* of toeristen die zich misdragen. Wangedrag in het openbaar, zoals wildplassen en vuilnis op straat gooien, wordt voortaan strenger aangepakt. Ook andere plaatsen hebben weleens met *wantoerisme* te kampen, zeker in deze tijd van het jaar. Zo liggen de **Belgische stranden** op het einde van een zomerdag vaak vol afval dat door *wantoeristen* is achtergelaten. En Oostende?

Guinevere Claeys (°1979 > [Vlaams](#) journaliste en schrijfster): “Ik vind het fijn naar een nieuwe plek te vertrekken, met alle liefde voor de oude. Ik hou van de illusie weer bij het begin te kunnen beginnen. Ik hou van de beweging, in die beweging kom ik thuis. Van de stad waar we naartoe verhuizen, stonden de twee kandidaat-burgemeesters in de krant. ‘De eenzaamheid en de kansarmoede zijn hier hoger dan in alle andere centrumsteden’, zei de uitdager. Nou. Oei.”

(<http://www.standaard.be/krant/publicatie/20180921/ds/dn/alg/optimized>)

DR. FAUST IN DE KALLEMOEIEKELDER

TREFCENTRUM MARIONETTENTHEATER
KALLEMOEIE
SINT-FRANCISCUSSTRAAT 37 OOSTENDE

Dr. Faust tracht al jaren met moderne technologieën tot een verjongingsprocédé te komen... doch alles is vruchteloos. Hij krijgt echter een zekere Mephisto op bezoek, een soort magiër, die er meer schijnt over te weten en die Faust aanraadt het in de alchemie en magie te zoeken. Dr. Faust slaat aan het occulte werk en inderdaad de verjonging lukt hem. Als jeune premier vrijt hij de dochter van een machtig industrieel op en weet zijn plaats in het bedrijfsleven over te nemen. Tot dat... (Een zeer vrije interpretatie ...)

Speeldata: zaterdag 8 december 20:30u - zondag 9 december 17:00u - donderdag 13 december 20:30u - donderdag 20 december 20:30u - donderdag 10 januari 20:30u - zaterdag 12 januari 20:30u > toegang: 10 euro (inclusief welkomdrink en behandelingskosten Uitloket)

Tickets via Uitloket in de Grote Post - 059 33 90 00 - Uit@oostende.be

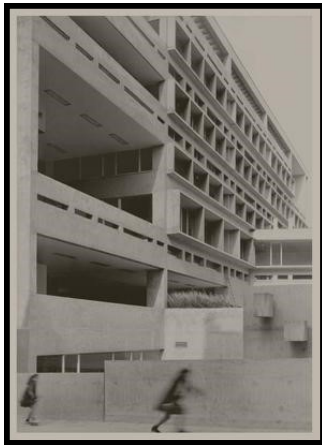
De vzw Marionettentheater Kallemoeie opent vanaf 1 november 2018 een steunfonds waar je als vriend van het marionettentheater Kallemoeie het peterschap van een van de 150 marionetten kan opnemen. MEER INFO KUN JE VRAGEN VIA: kallemoeie@telenet.be

Léon Stynen

Tot de bekende ontwerpen van Léon Stynen (1899-1990) horen het **Belgisch paviljoen voor de wereldexpo in New York** – i.s.m. Henry van de Velde en Victor Bourgeois -, de Antwerpse **BP-building**, de **casino's van Oostende en Knokke**, en **deSingel**. Als directeur van de architectuurafdeling van de Academie van Antwerpen (1948) en het Nationaal Hoger Instituut voor Architectuur en Decoratieve Kunsten Ter Kameren (1950), speelde hij ook een **grote rol in de ontwikkeling van het architectuuronderwijs**. In 1963 werd hij de eerste nationale voorzitter van de Orde van Architecten.

De expo **'Léon Stynen, architect'** toont iconische ontwerpen uit Stynens rijke archief. Dit materiaal komt tot leven met foto's, maquettes, stukken uit privécollecties en getuigenissen van collega's, medewerkers en opdrachtgevers.

(<https://desingel.be/nl/programma/architectuur/leon-stynen-architect-tentoonstelling>)

De publicatie **'Léon Stynen. A Life of Architecture 1899-1990'** geeft een inblik in het indrukwekkende oeuvre van Stynen. De basis hiervoor is het bijzonder rijke archief van Stynen en De Meyer, dat in 1988 werd gedoneerd aan de Provincie Antwerpen. Dertig jaar later geldt het als een van de belangrijkste in de collectie van het Vlaams Architectuurinstituut. Het oeuvre wordt ingeleid door een uitgebreide biografie, in haar huidige toestand gedocumenteerd door Filip Dujardin en vanuit uiteenlopende perspectieven belicht in 9 essays. Prijs: 44,50 €. Taal: Engels. Het boek is te koop tijdens de openingsuren van de expo **Léon Stynen, architect** (donderdag 11 oktober 2018 – zondag 20 januari 2019) ter plaatse in deSingel Antwerpen of online te bestellen.

Weinig Belgische architecten hebben zò'n markant en verscheiden oeuvre nagelaten als Léon Stynen (1899-1990). Meer dan vijftig jaar lang, van de vroege jaren 1920 tot aan het einde van zijn professionele loopbaan in 1977, was hij actief als architect, stedenbouwkundige en designer. Hij was over het hele land werkzaam, met een grote voorliefde voor zijn geboortestad Antwerpen. Zijn faam dankt hij niet alleen aan zijn oeuvre, maar ook aan zijn rol in het onderwijs en aan zijn engagementen in talrijke belangenverenigingen en socio-culturele organisaties. In alle publicaties over de Belgische architectuurgeschiedenis staat Stynen vermeld als een van de toonaangevende architecten van zijn generatie. Enkele sleutelwerken van het modernisme in België staan op zijn naam. (<https://www.vai.be/nl/activiteit/tentoonstelling-leon-stynen-architect>)

Foto D. Beirens

Op zondag 4 november 2018 stelde Roland Desnerck het tweede deel van zijn muziekliederentriologie voor tijdens een meezingavond in het Vesaliusinstituut.

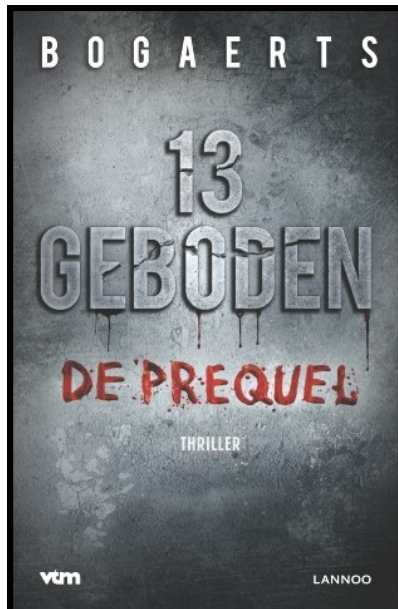
Een goed gevulde hall kon luisteren naar en meezingen met een aantal kluchtliederen voorgezongen door Giedo Vanhoecke en Roland zelf. Ze werden begeleid door Peter Vanslambrouck op gitaar en Noël Warmoes met accordeon.

We mochten mee genieten van 'Hoe rijmt men dat te saam', de al wat bekendere 'Riesjantang' en 'Me moeder kocht en hoarienk', alsook 'Mary go trown', 'Z'hed heur witte koesjes angedoan', 'Me Rulletsje', 'En de Jan kwam thuis', ... Met de steeds donker wordende dagen en de eindejaarsbijeenkomsten in aantocht bereiden we ons voor op de zangstonden met broer Jan, die ons met gitaarbegeleiding weer wat nieuwe liedjes uit Rolands boeken zal aanleren. We kijken er naar uit!

Volgende keer hadden we graag een blad met wat tekst om te volgen, zodat de samenhang nog intenser zou klinken. Dit tweede deel bevat meer dan 400 liedjes waarvan de grote helft met partituur. Enkel de Nederlandstalige/Oostendse kluchtliederen tussen 1600 en 1945 werden opgenomen. In het derde deel (april 2019?) komen vooral klachtliederen voor. De liederen werden doorgenummerd, vanaf deel 2, nummer 318 en vanaf deel 3 nummer 721. Thema's in dit tweede deel zijn o.m. straten, pleinen, herbergen, kermis, circus, carnaval, feestzangen, drinkliederen, armoede & rijkdom, vrijen, verloving, bruiloft, genderverschillen, lichaam, mode, pastoors, nonnen, biechten en engelen, ... Het boek is te koop in de Oostendse boekhandels.

SPANNEND BOEK BIJ DE POPULAIRE TV-REEKS '13 GEBODEN'

Niemand kan er nog naast kijken, de nieuwe en zinderende VTM misdaadserie '13 Geboden' met een werkelijke topcast scoort met wekelijks meer dan een half miljoen rechtstreekse en een kwart miljoen uitgestelde kijkers bijzonder goed. Ze krijgt van de kijkers een hoge waardering van 4,7 op 5. Het marktaandeel bedraagt tussen de 30 en 35%, wat betekent dat één kijker op drie op de serie afstemt. Niet verwonderlijk als je weet dat de reeks vergeleken wordt met de beste series en in het UK de kijkers al wild enthousiast maakte, zodat de internationale belangstelling alsmar groeit. Bij zo een serie hoort onvermijdelijk een spannend boek. Daarvoor werd het bekende schrijversduo **Willy en Steven Bogaerts** door VTM en uitgeverij **Lannoo** aangesproken.

'13 Geboden' (de prequel) is hun **dertiende boek**, van toeval gesproken. Het geeft nog meer inzicht in de leefwereld van de geliefde personages uit de serie, en dat zonder het plot van de serie te verraden of zonder te moeten steunen op de serie om het boek te begrijpen. Maar vooral worden de lezers samen met de hoofdpersonages van de reeks ondergedompeld in een gerucht-makende en mysterieuze zaak waarin de speurders het onderste uit de kan moeten halen...

Het verhaal: *Wanneer de mysterieuze Veronika Masser van haar fiets wordt gereden en overlijdt, ontvouwt zich tegelijk in Aalst en Oostende een geheimzinnig verleden. Een populaire politicus, een befaamde strafpleiter, een rijke projectontwikkelaar en een onderzoeksjournalist dreigen besmeurd te worden. Zal de uitgebluste inspecteur Peter Devriendt er door het oplossen van de zaak in slagen om de demonen uit zijn eigen verleden te verjagen?*

Hier maken de auteurs weer gebruik van hun beproefde en gesmaakte concept: vertrekken van een waargebeurd gegeven en daar een intrigerend fictieverhaal rond weven. Een plus dus én aardig meegenomen voor de vele fans van de televisiereeks. (www.bogaerts.info)

In 2019 openen Herr Seele en Kamagurka een Cowboy Henk-museum in Oostende. Het museum over de stripheld wordt ingericht in Villa Volta, Euph. Beernaertstraat 150, waar Cowboy Henk voor het eerst getekend werd.

MESS RTT 1964 nu PANORAMAZAAL CC DE GROTE POST

Wat wij vinden op het strand > vuilbak
(afbreekbaarheid in jaren (...))
Glazen flessen (1.000.000) - PET-flessen (5 à 10)- aluminium blikjes (niet afbr.) sigarettenpeukjes (2) - plastic zakken (10 tot 20)

In de Wittenonnenstraat (parking RITZ) in Oostende open- de zaakvoerster Eva Cox de nieuwe tweedehandsboek- handel **De Witte Zee**. Eva verkoopt er boeken in goede staat op donderdag van 9 tot 13 uur, en van vrijdag tot en met zondag van 11 tot 19 uur. In haar boekengalerij komen alle genres aan bod zoals kunst, literatuur, filosofie of een opvallend kookboek. Eva gaat zelf op zoek naar de boeken, mensen hoeven dus niet aan te kloppen met hun exem- plaren. De winkel blijft zeker tot augustus 2019 open en is dus geen pop-up.

<https://www.facebook.com/search/top/?q=de%20witte%20zee>

Eva loopt al langer rond in Booktopia. Drie dagen per week helpt ze in Brugse Boekhandel De Meester aan de Dijver. Eerder werkte ze in het Poëziecentrum en bij Corman. Ze publiceerde de dichtbundels Pritt.stift.lippe (2004) en Een twee drie ten dans (2009) en was actief als podium- dichteres. Ze runde theehuis De Heksenketel en een afdeling kerstartikelen, interimde bij een bakker, een kaaswinkel, een maritiem themapark, leidde poëziewandelingen en een nieuwsgierig leven. Na een groene jeugd in Limburg en 20 jaar Gent met dochters Mirre en Yinthe, woont ze sinds 2009 in hartje Oostende, vijfhoog tussen de meeuwen, met cat people Belle & Gucci & met Francis. "If you can make a woman laugh, you can make her do anything." (Marilyn Monroe) De Witte Zee was ooit een visserskroeg in Oostende en is nog steeds een schilderij van Jan De Clerck. Het is een onuitgevoerd libretto van Hugo Claus en een verkoold manuscript van Malcolm Lowry. In juli 1769 voer de Prins Charles vanuit Oostende richting de Witte Zee. Op 8 februari 1770 woei het koopvaardischip de haven van Oostende terug binnen.

MORDAN

NATUURVLEES DOBBELAERE
Christinastraat 69 - 8400 OOSTENDE

Tel. 059/50 52 45 - Fax: 059/50 07 85

e-mail: denatuurwinkelmordan@skynet.be

(400 m² verkoopsruimte)

Openingsuren: 9.00 H. - 18.30 H.
Ook op zaterdag. Zondag gesloten

BIO SHOP

De Natuurlijkste
zaak van de kust!

GREEN
SLEEP

100% "NATUURLIJK"
SLAAPCOMFORT
(200 m² toonzaal, 1e verdieping)

Green Sleep

Dieetvoeding, VERSE natuur-, vegetarische en biologische voeding.

Hormonenvrij vlees (vzw. Plattelandsontwikkeling)

Voedingssupplementen en sportvoeding. Natuurlijke cosmetica.

150 kruidenpreparaten uit eigen labo!

DESKUNDIG ADVIES VAN 4 PARAMEDICI EN HERBORIST

Proficiat Dienst Cultuur en alle medewerkers > een geslaagde 30ste OMD, editie 2018
De Graaf de Smet de Nayerlaan, haveninfrastructuur en het Hazegras in the picture.
 (foto's M. Loy & D. Beirens)

Schepen Plasschaert wil het huidige concept van de Oostendse Open Monumentendag behouden. Elk jaar een ander deel van Oostende dus. “We noteerden tussen de 3.000 en 4.000 inschrijvingen, maar er waren nog talrijke passanten bij de ‘vrije’ activiteiten. Ons concept wint bekendheid, met veel vroege inschrijvingen als beloning. **Volgend jaar staat de Zeedijk centraal**, tussen het Kursaal en de Wellingtonrenbaan. We blikken dan vooruit naar de toekomst van de Koninklijke Gaanderijen, en ook milieuthema’s op het strand krijgen aandacht. **In 2020 is het de beurt aan de Eduard Moreauxlaan.**”

REPRODUX

Heilig Hartlaan 13
 8400 OOSTENDE
 Tel. 059/70.16.12
 Fax 059/80.66.57
 e-mail: reprodux@telenet.be
www.reprodux.be

PRINTEN – PLOTTEN
KOPIEREN – DIGITALISEREN
INBINDEN – LAMINEREN
KANTOORARTIKELEN
STEMPELS – GRAVEERPLATEN

“Lange Nelle vertelt over de lokale geschiedenis ... in samenwerking met de Oostendse gidsenkring” ... zo begint de rubriek elke werkdag om 11.15 uur en 19.15 uur op Radio Noordzee (105 FM). Na de zomervakantie worden de eerder opgenomen bijdragen nu weer volop de ether ingestuurd ...

Negen gidsen verzorgden tot op heden 99 ingesproken stukjes die nog niet allemaal uitgezonden werden.

Marc: Het eerste Kursaal werd gedemonteerd - Tweede tot vierde Kursaal - Mercator vervoerde beelden Paaseiland - Mercator: beeld Paaseiland zonk - Mercatorgeschiedenis - Ensor bezoekt Spilliaert - Kunstenaars in Oostende meer dan Ensor en Spilliaert - Oorsprong boekhandel Corman - Mathieu Corman inspireerde Picasso - Broers Degraeve - Oostendse vissers inspireren Simenon - Amandine was laatste IJslandvaarder - Amandine neemt deel aan dramatische redding - Bloemenuurwerk Oostende sinds 1933 - De vis in het bloemenuurwerk keerde terug

DirkB: Gouden leeuw in Leopoldpark - Eysselinck-Malbrancque ontwierpen Postgebouw - Keramieken Jo Maes Postgebouw - Petit Paris was vroeger café - Autosnelheidswedstrijden 1909 - Tettenbrug - Straatnamen veranderd na WOI en WOII - Muurlettering ‘Terrains à vendre’ in Copador - Stenen Bank - Panorama van de IJzer - ‘Stroentfabrieke’ - Spaans Huisje - Vijf begraafplaatsen in Oostende - Soldatenberg - Buste August Beernaert - Beelden in de Koninginnelaan - Sacre Coeur - Blauwe Sluis op Stene/Zandvoorde - De Peperbusse - Victor Hugo bezoekt Oostende

Bart: Boeien op zee - Koninklijke walvis - Zeilclubs in Oostende - Watertorens - Spuikom - Wapenschild van Oostende - Edmond Lapon - Het dambordpatroon van de straten - Jean-Jules Eggericx - De visserijopstand - De rechtspraak na de visserijopstand - Maurice Antony

Frank: Bart Peeters en August Beernaert - Het fluisterbos op het Van Maerichtplein - Zelf ontwerpen op Crystal Ship - Meeuw Wardje op zee naar Thorntonbank - Rondvaart met 80 pubers in sneeuwstorm

LucV: De echte Brexit - ‘t Peerd - Zeeliedenmonument - Paster Pype - Het oud Koninklijk Paleis in de Langestraat - Koninklijke Stallingen - Fort Napoleon - Batterij Halve Maan - Vuurtoren Lange Nelle - Memoriaal Prins Karel - Monument Vindictive

Guy: Praalgraf Louise Marie - Petrus- en -Pauluskerk - Dominicanenkerk - Kapucijnenkerk - Engelse kerk - Ooit 10 kiosken in Oostende - Kiosk Wapenplein - Kiosk Leopoldpark - De Mercatordokken - Oude straatnamen in het centrum - Koninklijke Hoofdgild Sint-Sebastiaan

Gem: Koninklijke Stallingen gebruikt door verenigingen - 1953 Oostende onder water - Anekdoten Lange Nelle - Jacky Demayer - Leopold II familieman - Leopold II en Oostende - Euphrosina Beernaert - Architect Pil - Barones de Vaughan ‘koningin voor één dag’

Piet: Belang van de Marine in Oostende - Marine zorgde voor indirecte tewerkstelling na WOII - Bekende figuren van de Marine op sociocultureel vlak - Marine-mensen waren actief op sportief vlak - Lucien Baes - Koninklijke Familie in Oostende bij de Marine

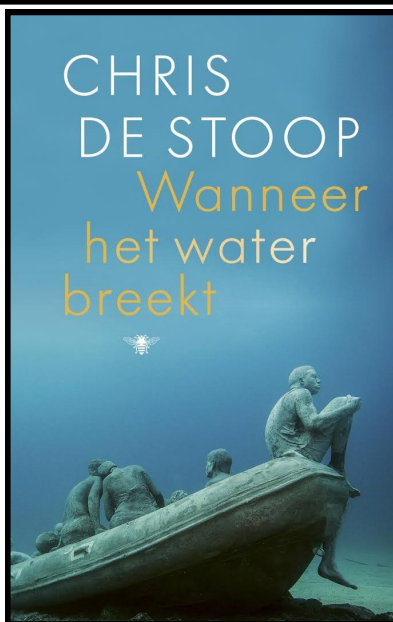
Hilde: Casino-Kursaal in interbellum: kritiek op renovatie - Casino: de melkkoe van de stad - La Grande Plage interbellum prijskorting Oostendenaar - Zeden-adel op het strand - Ondergronds badcomplex - Luxueuze hotels bankroet in de jaren ‘30 - Buitenlandse hotelbrigades - Siessen bewaakte de Koninklijke Gaanderijen - Bouw van het Thermenhotel kostte meer dan geraamd - Standbeeld Leopold II aan Drie Gapers kreeg bij plaatsing kritiek

Lijst tot 1 november 2018 (foto's D. Beirens)

KAPITEIN JACQUES PIERLOOT, EEN VERGETEN ZEEHELD?

Marc Loy

Op de Stedelijke Begraafplaats Stuiverstraat in Oostende ligt kapitein Jacques Pierloot begraven. In augustus 1981 redde deze zee-man 64 Viëtnamese bootvluchtelingen van een gewisse dood in de Zuid-Chinese Zee. Dit drama situeert auteur Chris De Stoop in een ruimere context in zijn in september 2018 verschenen boek 'Wanneer het water breekt'.

Op de Stedelijke begraafplaats Stuiverstraat zie je in perk 21 rij 15 graf 33 op de zerk van kapitein Jacques Pierloot (1931-1984) een marmeren opengeslagen boek met de tekst: *De vierenzestig Viëtnamese politieke vluchtelingen vergeten u nooit.* In het Nederlands, Frans en Viëtnaams. Ieder jaar brengt een delegatie van die geredden rond Allerheiligen nog een intiem eerbetoon bij het graf van de zeeman die hen een tweede leven gaf. Een vergeten verhaal dat journalist en auteur Chris De Stoop, auteur van spraakmakende boeken als 'Ze zijn zo lief meneer' en 'Dit is mijn hof', tactvol reconstrueerde aan de hand van de vele getuigenissen in zijn meest recente boek 'Wanneer het water breekt'.

Fragment: “Aan het hek van het kerkhof dagen nog twee Viëtnamese vluchtelingen op, met hun familie achter hen aan. Loc, die ook in Wichelen woont. En zijn vriend Hoang, de neef van professor Trang, die in het drijvend mandje zat dat de E.R. Brugge moest blokkeren. Op de een of andere manier vind ik het aandoenlijk dat vandaag nog zoveel vluchtelingen, ruim dertig jaar later, het graf van de kapitein eer komen bewijzen. Ook Quyen lacht blij, begroet hen, roept hen, zwaait. Loc en Hoang zien ons, blijven stilstaan, praten kort tegen elkaar, draaien zich om en lopen terug. Ze verdwijnen snel uit het zicht. Quyen is geschokt. Haar stemming slaat om als een blad aan een boom. Is het omdat het afbreuk doet aan het sprookje dat ze zo graag wilde geloven? Is het dat wat ze voelt?”

'Wanneer het water breekt' van Chris De Stoop is een uitgave van De Bezige Bij Amsterdam, telt 285 bladzijden en kost 21,99 euro en als E-book 11,99 euro.

Grootvader Pierloot baatte in Oostende een bakkerij uit. Zijn zoon Fernand trouwde met een Waalse en trok naar Congo. Jacques wordt er als één van de 5 kinderen van het gezin geboren. Later studeerde hij aan de Hogere Zeevaartschool in Antwerpen en kreeg zijn praktijkopleiding aan boord van de Mercator. Als officier ter lange omvaart volgde hij de bouw van de hektrawler Z 565 Narwal op bij de Oostendse scheepswerf Beliard -Murdoch. Hij wordt er kapitein aan boord en maakt o.a. een reis naar IJsland en Groenland maar de visserij wordt toch vooral in Zuid-Afrikaanse wateren bedreven.

Het 70 meter lange fabrieksschip wordt in 1970 aan Argentinië verkocht en zinkt tijdens de Falklandoorlog. Jacques werkt zich bij o.a. de rederijen C.M.B. en Ahlers op tot kapitein. Hij sterft, ongehuwd, in 1981 53 jaar oud.

(foto D. Beirens)

In 1981 vertrekken - dubbel zoveel als voorzien - 63 Zuid-Vietnamezen, mannen, vrouwen kinderen, baby's en een zwangere vrouw met de gammele vissersschuit NB 1010 clandestien uit het vissersdorpje Qui Nhon op de vlucht voor het communistisch regime. Negen dagen zwalpen ze op zee en trotseren op dek of in het visruim een storm, motorpech en een nijpend proviand- en brandstoftekort. Tijdens die helletocht passeren 26 schepen het zwalpende gammele bootje. *Dat was misschien nog erger dan honger en dorst: dat mensen er voor kozen om je dood te laten gaan. Je leven was niets waard. minder dan niets. Een rottend blad op de oceaan*, schrijft De Stoop in zijn proloog. Veel opvarenden hadden zich na 9 dagen uitdroging, zeeziekte, honger, dorst, hitte, misselijk makende stank van kots, urine, uitwerpselen én de angst voor hun fatale lot al verzoend met de dood.

Op 13 augustus 1981 stoomt de 'E.R. Brugge' van de Antwerpse rederij Ahlers in de Zuid-Chinese Zee van Hongkong naar Singapore als de officier van wacht het vissersbootje met zwaaiende mensen opmerkt. Om de aandacht te trekken roeien 3 bootvluchtelingen in een rieten mandje naar het vrachtschip. Kapitein Pierloot geeft bevel koers naar het schuitje te zetten. Op dek telt de bemanning een 15-tal opvarenden. Maar de anderen, waaronder meer dan 40 kinderen zitten benedendeks. Derde luitenant, Officier Philippe Buysens van de 'E.R. Brugge' vergeet die reddingsactie nooit. Hij volgt in 1989 directeur Caestecker van het K.W. IBIS op en is vandaag zeeloods. In het boek getuigt hij: "Toen ik het bootje inspecteerde, rapporteerde ik de kapitein dat niet alleen de motor kapot was maar dat het ruim vol water stond. Dat laatste was gelogen, maar ik was bang dat ze anders toch weer de zee opgestuurd zouden worden. De eerste optie van de kapitein was om, als het bootje nog dreef, eten en drinken te geven. Maar toen ik meldde dat het schip echt niet zeewaardig meer was, heeft de kapitein, een man met een groot hart, zonder verdere vragen de vluchtelingen aan boord genomen." De boot people worden in de eerstvolgende haven, Singapore, aan de wal gezet. Ze belanden in een vluchtelingenkamp en 38 mensen reizen 2 maanden later door naar België. Immers, volgens het Zeerecht is de 'E.R. Brugge' een stukje Belgische grondgebied, midden de oceaan. Anderen kozen voor Australië, Amerika of Duitsland. "Een paar zijn aan de zelfkant van onze maatschappij beland", aldus de auteur, "maar de meesten hebben zich herpakt: ze werden dokter, ingenieur, informaticus, advocaat of ondernemer. Twee baby's, zieltoegend op het moment van hun redding zijn nu topbankiers in Luxemburg en de V.S." Later kan schipper Hung zijn familie naar ons land laten overkomen. Zijn dan vijfjarig dochtertje Quyen is vandaag een wereldse zakenvrouw die het gekende restaurant Little Asia in hartje Brussel opstartte en vandaag nog runt.

Volgens Philippe Buysens was het eerst nog de bedoeling de schuit mee aan boord te nemen om die aan het Scheepvaartmuseum in Antwerpen te schenken. Maar dit blijkt uiteindelijk te duur en het drijvend wrak belet ook te veel de normale los- en laadmanoeuvres van de containers en general cargo. De enige souvenirs zijn de schroef die de officier nu thuis bewaart en het kompas dat de schipper van de NB 1010 Hung bij hem thuis in Wichelen koestert.

Oostends havenkapitein Raphaël Ghys zorgt er nog voor dat één van de bootvluchtelingen, een ervaren visser in zijn thuisland, mee de Noordzee op kan aan boord van een Oostends vaartuig. Maar de kille Noordzee met haar nijldige winterstormen is de Chinese Zee niet en de doodzieke Viëtnamese monstert al snel definitief af.

De meesten hebben hun nieuw leven opnieuw opgepakt in België, De V.S. en Australië. Maar Quyen is zich altijd een Viëtnamese in Brussel en een Belgische in Viëtnam blijven voelen. *Het blijft een rouwproces, het verlies van je geboortegrond*, schrijft De Stoop in zijn boek, *zelfs mensen die het economisch goed hebben voelen hoe hun boten zeer doen van heimwee. rijkdom beschermt hen niet tegen melancholie; Tot ze met dit verlies leren leven. maar sommigen blijven zich levenslang ontheemden voelen.* De exodus eindigt nooit. Sinds kort heeft Quyen een huisje gekocht in haar geboortedorp. Haar restaurant in Brussel is over te nemen... .

Drie jaar na de redding, in 1984 sterft kapitein Pierloot, 53 jaar jong, aan boord van de 'E.R. Brugge' midden de Stille Oceaan geveld door een bacteriële hartklepinfectie.

WAT EEN GIDS BOEIEN KAN ... ZEEKLAS ONTMOET ZEEMONSTER

Dirk Verstraete

Regelmatig krijg ik de kans om met een groep leerlingen uit het binnenland op ontdekking te gaan op de Oosteroever. Dit programma, in het kader van 'Week van de zee', omvat een aantal vaste ingrediënten : de 'Sinterklaas'-stormmuur, de IDP-scheepswerf, de vismijn, een bokkennisser ... Aan de zeebonken proberen we de begrippen stuurboord en bakboord mee te geven. Het systeem van het bokkennisser vergt wat concentratie. We kiezen het zeegat met de bokken in verticale positie. Armen eerst omhoog, vervolgens zakken de stuurboordbok en de bakboordbok omlaag om een eerste sleep uit te voeren. Lukt aardig !

Aansluitend brengen we stevast een bezoek aan een viswinkel.

Meester Luc is met zijn eerste leerjaar de geluksvogel van de dag. De zaakvoerster wijst mij op een gigantische zeeduivel in de visvitrine.

Normaal wordt de enorme kop meteen verwijderd op het schip, omwille van economische (gewicht) en esthetische redenen (lelijke kop). Om één of andere reden is dit hier niet gebeurd. Gelukkig !

Dit is uiteraard een buitenkansje voor een Lange Nellegids. We hijsen "de lotte" in een isomokist en hebben meteen

perfect gidsmateriaal. Ik verklap hen dat de zeeduivel een allemansvriend is; de ideale vis voor wie niet van vis houdt ! Een graatloze vis, vinden ze wel een groot pluspunt. Staartvis is een slechte zwemmer en beschikt over een enorme appetijt. Hij ligt geduldig en goed gecamoufleerd op de zeebodem te wachten.

Geduld is een schone deugd ! Boven op een brede kop, heeft hij een alleenstaande rugvinstraal met een vlezig aanhangsel op het einde.

Die beweegt hij als een soort hengel heen en weer om vissen te lokken. De Engelsen noemen de vis Anglerfish (hengelvis) . Elke vis die daar in trapt, wordt snel vacuüm naar binnen gezogen in de reusachtige muil van de zeeduivel.

Dit duivels zeemonster blijkt een grote troef in het slagen van de gidsbeurt!

(foto's D. Verstraete)

HET HUIS IN HET WESTERKWARTIER

Martine Quaegebeur

Toen mijn schoonvader overleed en wij zijn woonhuis aan het leeg maken waren, moest ik denken aan de sociale woningbouw die zo kenmerkend is en was voor het Westerkwartier. Zijn woonhuis behoort tot de **vijfde fase (1956/1959)** van de wijkuitbreiding van het Westerkwartier van de Sociale Huisvestingsmaatschappij De Oostendse Haard. Het behoort tot het bouwblok Overvloed-, Dokter Verhaeghe-, Werkzaamheid- en Goedheidstraat, waarvan de noordwestelijke hoek sinds 1940 ingenomen is door de Sint-Godelievekerk. Het is een sociale huurwoning naar ontwerp van architect René L. Meyer uit Oostende en uitgevoerd door aannemer O. Van Slambrouck uit Torhout. (1) Het heeft twee bouwlagen onder zadeldak. De eerste verdieping heeft rechthoekige betonpanelen als bekleding, een groter vensteroppervlak en een asymmetrische, horizontale gevelverdeling. De onderbouw bestaat uit baksteen en een glazen voordeur.

Beneden vind je de inkom, de berging met oorspronkelijk een keldergat dat later gedicht werd, het toilet, de keuken en de eetkamer. Achteraan bevindt zich de tuin. In de keuken staat een stenen wastafel met grote ronde spoelbak erin. In de jaren '50 van de vorige eeuw hebben vele nieuwe woningen trouwens nog geen badkamer en men wuste zich in de keuken. Warm water is er niet. Om zich te wassen, te poetsen en de afwas te doen, dient het water verwarmd te worden. Het huis beschikt over een regenput, ideaal voor grote gezinnen. Aan de lage gootsteen in de keuken is de waterpomp bevestigd.

In de keuken hangen gele keramieken afwasbare tegeltjes. De werkbladen zijn laag. De ingebouwde kastjes onderaan zijn van hout gemaakt en hebben verluchttingsgaten. Er is geen centrale verwarming. Bij de bouw van het huis opteerde men voor een kolenkachel als verwarming. In de tuin staat de kolenbak. In de loop der jaren is de kolenkachel vervangen door 'n gaskachel.

In de living staat de sierschouw van rode baksteen met witte voegen geschilderd. Om zich te beschermen tegen gasuitwasemingen is een rooster

in de muur van de living aangebracht.

De houten trap met smalle treden en lage trapleuning leidt naar de drie slaapkamers op de eerste verdieping. Vooraan bevindt zich de grote slaapkamer en achteraan de twee kleinere. In de gang boven is een berging voorzien.

Om op te zolder te komen, dient de zoldertrap neergehaald te worden. Het zolderraam is verroest. Het is er stoffig en warm. De vensterramen hebben hun tijd gehad, want het hout schilfert af. Eén raam kan daardoor niet meer worden geopend. Het huis is niet meer van deze tijd, maar een nieuwe toekomst breekt aan. Wellicht zal het worden verkocht en gerenoveerd volgens de huidige accommodatie- en sanitaire normen.

(1) <https://inventaris.onroerendergoed.be/erfgoedobjecten/122176>

WAT EEN GIDS L(EI/IJ)DEN KAN?

Patrick Moerman

Spaziergang in Ostende

Op donderdag 14 juni stonden Christa en ik op de busparking 'Melinda' te wachten op een Duits gezelschap om Oostende te tonen.

Met enkele minuten vertraging kwam de bus de parking Melinda opgereden en konden Krista en ik eindelijk beginnen. Dat dachten we, maar de verantwoordelijke vroeg of het gezelschap eerst 'Kaffee mit Kuchen' kon nuttigen, want de groep kwam van een bezoek in Brugge en had nog geen tijd gehad om dat te doen.

Ik panikeerde een beetje want waar kan je dat met \pm 50 personen hier in de omgeving doen. Maar ik vergat de 'Deutsche Grundlichkeit'. Vanuit de bus kwamen er 2 grote koffiethermossen en zelfgebakken koeken. En die waren lekker, want wij mochten mee proeven. Na enkel minuten konden we dan eindelijk vertrekken, dachten we. Maar omdat ze in al hun haast Brugge moesten verlaten, was er nog om een sanitaire stop nodig. En dat is dan een probleem op onze busparking want er zijn geen faciliteiten voorzien. Dus werd er afgesproken om te wandelen tot aan de toiletten aan de Kapellebrug en vandaar met de 'Spaziergang' te beginnen.

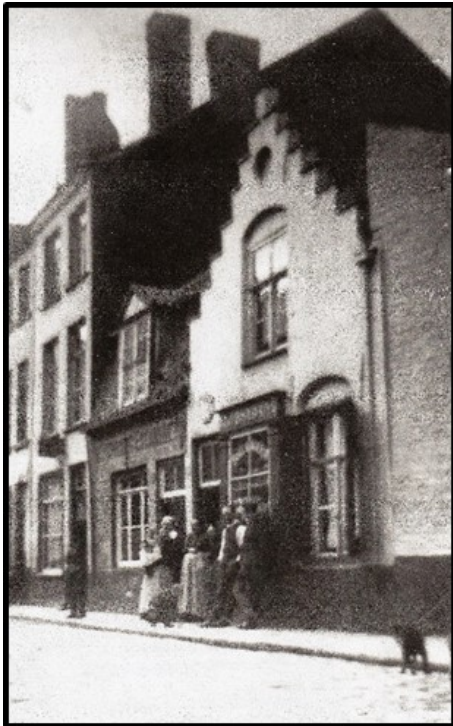
En dan kwam er nog een verrassing aan: aangezien ons gezelschap een mannenkoor was, vroegen zij of ze konden gaan zingen in de grote kerk, onze 'Pier en Pol'. Zo gevraagd zo gedaan. Na eerst toelating gevraagd te hebben aan de vrijwilligster in de kerk stelde het koor zich op en bracht één of andere heimatlied. Spijtig genoeg heb ik de titel vergeten te vragen. Voor de bezoekers in de kerk was het wel een mooie verrassing. Zo konden we na een 45-tal minuten aan de wandeling beginnen. Als gids moet je toch op veel voorbereid zijn.

VROEDVROUW LEONTINE DEMEY BRACHT DUIZENDEN STADSGENOTEN TER WERELD

Dirk Beirens

Bijdrage samengesteld op basis van het ter beschikking gestelde archief van Jan Boydens, metekind van zijn oma Leontine Demey. Met dank aan Jan.

Jans grootvader **RICHARD BOYDENS** (1868-1933) was amper 13,5 jaar oud toen zijn vader, ook een Jan, overleed. Richard was de jongste van het gezin. De 'Almanach du Commerce' van 1886 geeft als bewoners van de **Schippersstraat 40**: **BOYDENS A**(delard) commis, **BOYDENS J** (zoon Jan) boulanger, **BOYDENS R**(ichard) boulanger en **POELAERT** veuve. Zoon Jan sterft nog in 1886 en Richard, heel vroeg aan de trog, zette als enige de bakkersstiel verder. En plots verscheen **LEONTINA DEMEY** (1868-1944) in zijn leven ... kwam zij in de winkel om een 'pondertje' (= mandje brood) of bezocht hij haar thuis? De hoger geciteerde Almanach, editie 1889, vermeldt als bewoners van de Kapucijnenstraat 8: **VANHOUTTE** veuve sans profession, **DEMEY LEONTINE** sage-femme, **POELAERT** couturière (nicht Elisa?), maar ook **BOYDENS V**(tante Victorine) stewardess op de mailboten. Blijkbaar was er nauw contact tussen de families **DEMEY & BOYDENS**, zodat **RICHARD & LEONTINA** (roepnaam **LEJTINE**) elkaar niet konden ontlopen. Ze waren bovendien van hetzelfde geboortjaar en waren beiden geletterd.

Foto: huis met trapgevel = Bakkerij Boydens-Demey in de Schippersstraat (toen) nummer 40.

LEJTINE had het vak geleerd aan de vroedvrouwschool in Brugge met subsidies van de stad Oostende. In de gemeenteraadszitting van 16 maart 1886 was puntje 5 van de openbare zitting: "Requête de la **DEMOISELLE LÉONTINE DEMEY**, tendante à obtenir un subside pour l'aider à suivre le cours d'accouchement à l'hospice de la maternité à Bruges" (l'Echo d'Ostende 14.03.1886). Haar verzoek werd goedgekeurd: "Le collège propose d'accorder une somme de 150 fr à prendre sur le n° 32 du budget général. — Adopté (l'Echo d'Ostende 21.03.1886)".

Ook voor het volgende schooljaar diende Leontine een subsidieaanvraag in: "Requête de **Léontine Demey**, demandant un nouveau subside pour suivre le cours d'accouchement de l'hospice de la maternité à Bruges. Le conseil réserve un accueil favorable à cette demande et accorde **un nouveau subside** de 150 fr" (l'Echo d'Ostende 24.04.1887).

In 1888 begon Leontine haar vroedvrouwcarrière.

Noot: in het Jaarboek van de Koninklijke West-Vlaamse Gidsenkring 2014 verscheen de bijdrage van Annie Storme over Louise Lanoye-Jongbloet, zelfstandige vroedvrouw Oostende (1903-'93)

In 1892 stapten Richard en Leontine in het huwelijksbootje, waarvan de bemanning samengesteld werd uit 15 opeenvolgende geboorten tussen 1892 en 1913: **Honoré** (1892-1967), Norbert (1893-1895), **Raymond** (1894-1969), Norbert (1895-1896), **Edgard** (1896-1981), Robert (1897-1898), **Elza** (1898-1972), **Maurice** (1899-1996), **Fernand** (1900-1981), **Charles/Carlo** (1901-1982), Gilberte (1903-1903), **Gilbert** (1904-1940), Richard (1909-1909), **Jozef/Jef** (1910-1944, vader van mede-auteur Jan) & **Maria** (1913-1992). Foto van de ouders en tien nog levende kinderen in het begin van de jaren '30.

Het gezin woonde in de Schippersstraat 40 tot de kinderen begonnen uit te vliegen ...

Het huis Mijnplein nummer 7 (zie pijl) werd in de nacht van 17-18 maart 1918 getroffen door een Engelse obus afgevuurd vanop monitoren op zee en moest volledig heropgebouwd worden. In het heropgebouwde pand nam de familie Boydens - Demey zijn intrek.

Vals gerucht begin 1914

“Un faux bruit. — il est tout à fait inexact que l' accoucheuse LÉONTINE DEMEY ne pratique plus. Ce bruit est dépourvu de tout fondement.” (Le Carillon, 8 januari 1914)

Tijdens WOI een gedurfd optreden van Leontine weergegeven in een bijdragenreeks ‘Vier jaar onder de klauwen der Duitsche barbaren’ in De Duinengalm, edities 12 en 19 mei 1922.

Woensdag 21ste juli 1915. (integraal weergegeven in de taal van toen)

Nationale Feestdag. Sedert enkele dagen scheen er gelijk iets te broeien onder onze bevolking, en naar den ronk ging, zouden wij ons op heden aan vaderlandsche betoogingen te verwachten hebben, dit ter gelegenheid van den Nationalen Feestdag. Ongelukkiglijk — of misschien wel gelukkiglijk, want wie weet welk onthaal de duitschers aan in hunne oogen te verregaande betoogingen zouden hebben voorbereid ? — ongelukkiglijk of gelukkiglijk werd er wederom te veel op voorhand geklapt : een massa winkels zouden gesloten blijven en eenieder zou op straat verschijnen met een driekleurig strikken op de borst of in het knopsgat l Kwawêervogels kwamen weldra zeggen dat de duitschers onmeedogend alle betooging streng zouden straffen en dat het boeten op boeten zou regenen... En 't gevolg ?

Enkele winkels waren toe zoals de winkel der Coöperatief van de Staatsbedienden, de magazijnen Valcke gebroeders , Kapellestraat en Dorchain, Sint Sebastiaanstraat — en de eigenaars werden in geen deele door de duitschers verontrust, Na de 8 ure mis speelde M. Tanghe, koster en orgelist der O. L. V. kerk (Hazegras) de Brabançonne, hetgene al de toehoorders diep ontroerde. Van 's morgens vroeg reeds verschenen enkele personen, met onze vaderlandsche kleuren getooid, op straat, doch alras mieken de veldgendarms er jacht op en rukten, als echte wilden, de driekleurige kokarden af, ja zelfs de lintjes der Belgische decoraties, die z'in de knopsgaten van verscheidene onzer medeburgers ontwaarden.

Een weinig voor 7 ure, trok Mevr. Leontine Demey, echtgenoot Richard Boydens, wonende Schippersstraat, naar het huis van den heer Julien Staesens, bankier, in de Kaaistraat; zij droeg eene Belgische kokarde op de borst. De schildwacht vroeg waar zij naartoe ging. "Naar de mis," was het antwoord—"Wanneer ge terugkomt, moet die kokarde weg zijn!" snauwde haar de schildwacht toe. Mevrouw Boydens hief eens de schouders op en toen ze van de mis kwam — zij droeg nog altijd de kokarde - maar, de schildwacht had het niet verstaan. Hij hield ze aan en ze moest bij hem stil blijven staan tot de wacht kwam, dan werd ze tusschen soldaten, bajonet op het geweer, naar de Kommandatur gebracht.

Herr Glassmer, de Gerichtsoffizier, vroeg: "Weet gij niet dat het verboden is nationale strikken te dragen ? " Hij kreeg geen antwoord, en vervolgde: "Weet gij wel dat gij "duitsch" zijt? — " 't Gene ik weet, antwoordde Mevr. Boydens, 't gene ik weet is dat ik onder duitsch gebied sta, maar dat zal niet kunnen beletten in mijn hert Belg te blijven." Z' hield terwijl ze sprak, hare hand op de borst. — " 't Is goed, vijf mark boete. " Een officier, bemerkende dat Mevr. Boydens eene broche (doekspeld) droeg met het portret van onzen beminden heldhaftigen Koning Albert, trok ze af, uitroepend: "Der Verrükte"(de zinnelooze !), Hij zal nooit een voet meer op Oostende zetten. Dan mocht Mevr. Boydens voort nochtans niet zonder de haar opgelegde boete te hebben betaald.

Leontine Demey met haar metekleinkind Jan Boydens (°1934) in 1935 voor haar woning 'D'oe de mine' nummer zeven waar Jantje het levenslicht zag.

Leontine werd vaak te elfder ure geroepen om verlossingsbijstand te leveren. Als ze bij de mensen thuis in de woon- of slaapkamer alias de geboortekamer kwam, maakte ze steevast een lade leeg - wat er ook inzat - in de daar aanwezige commode of zevenschover om het geboren kind in een relatieve veilige omgeving onder te brengen zodat ze zich om de moeder kon bekommeren. Zo vertelde ze later dat toen haar metekind Jan geboren werd ze hem direct in "het bovenste schof" legde.

Op een zekeren zondag kwam Pol Geselle die achter 't hoekje woonde, de bakkerij binnen en Leontine bood zijn traditionele bestelling aan: "E spletje, Pol, stief goe gebakken?" Maar Pol vertelde haastig dat zijn vrouw op punt stond te "kopen". Binnen de twee minuten stond Leontine bij Elodie maar van Pol was er geen spoor; Hij "had zijn puusten gescheurd, zat op café, dronk pot na pot en vond de weg niet meer naar zijn kot". Omdat er verder niemand was om te helpen, liep Leontine terug naar huis en troonde haar man Richard mee "een nieuweling in zulke zaken en 't zweet liep al langs zijn magere kaken". "Trek je vest uit, spring op 't bed en pak haar vast onder haar armen", commandeerde Leontine. Maar de oude beddenbak doorstond het gewicht niet en pas had Leontine het kind in handen of manlief en kersvers moedertje donderden de grond op. Geen erg, gelukkig niemand gewond, maar Richard zijn beste zondagse broek was geheel gescheurd en op straat zouden ze seffens zijn bloten benen zien: "Ik heb er genoeg van ... ik zweer dat ik thuis blijf ... de naaste keer." (echt gebeurd volgens dichtend familiechroniqueur Jef).

Uit De Zeewacht van 26 maart 1938 (taal aangepast)

50 jaar aan de suikerbollen

Zaterdag 2 april om 10 uur 's morgens werd in de kerk van de HH Petrus en Paulus een plechtige dankmis gecelebreerd om God te bedanken voor de talrijke zegeningen waarmee hij gedurende 50 jaar het lastige ambt van mevrouw Leontine Demey begiftigde. Vijftig jaar lang werkte zij in onze stad als vroedvrouw en leidde ze '11.868' kindjes de wijde wereld in. Niet alleen was zij de ongeëvenaarde ambtsvrouw maar zij was ook de tedere vrouw die in alle omstandigheden de mensen ter zijde stond om hulp te bieden, "ook die hulp uitgestoken door de rechterhand zonder dat de linkerhand er iets van wist." Zij was immers zelf een weergaloze echtgenote en plichtsbeseffende moeder die zelf 15 kinderen baarde van wie er nog 10 in leven zijn, 8 zonen en 2 dochters. Ze heeft ook 22 kleinkinderen. Beter kan 'De Zeewacht' niet doen om die verdienstelijke vrouw te huldigen, dan haar volgend rijmpje op te dragen:

Is de stad vooruit gekomen
Heeft zij uitbreiding genomen
Het is dank aan het getal
Vrouwen die vooruit vooral
Zorgden voor flinke geboorten
Van kindren van alle soorten
Maar dat gaat allene niet
Zoals iedereen weet en ziet
Daarom zijn er vroede vrouwen
Die men nodigt in vertrouwen
Naar het huis waar welgezind
Men verwacht een kerstekind
't Is een postje vol gevaren
Want moeder en kind bewaren
Voor pijn, smart en zelfs verlies
Is gevaarlijk en kies
Die in onze stee mag verklaren
Dat zij sedert vijftig jaren
Verrichtte dat edel werk
Is een vrouw mooi en sterk
Daarom moet men **Leontine**
Met lof en bloemen bedienen
En roepen geestdriftig blij
Leve vrouw Boydens-Demey
Duizend mannen en vrouwen
Heeft zij voor angsten weerhouden
Duizenden wichtjes gezond
Bracht zij op Oostendse grond
Haar goede herte deed z'ook spreken
Daar waar weelde was geweken
En **Richard** mocht het wel zien
Hoe zij d'arme Oostendse lien
Met haar geld en goed mocht helpen
Om ellende en wee te stelpen
Was **Leontine** gekend
Bij het dopend sacrament

Men wist dat zij niet zou zwichten
Om door haar milde giften
Te verlenen vreugd' en troost
Aan vader moeder en kroost
Vraag maar langs bassin en kaaie
Naar **Leontine** de fraaie
Allen weten waar zij huist
Dit goed hert met kloeke vuist
Moesten al die in haar handen
Op de schone wereld landen
Broos, zwak, hoopvol, maar angstig
Elf duust acht honderd zestig
Ze dien dag komen begroeten
Den here deken zoude moeten
De dankmis in open lucht
Lezen, midden groot gerucht
Nu zal zij **na 50 jaren**
Verre van angst en gevaren
Leven in peins, rust en vree
In ons koninklijke stee
Mochte zij nog lange leven
In ons achting hoog verheven
Want zij was voor onze stad
Ene kostelijke schat
Zij diende die brave vrouwe
Met een wonderbare trouwe
Naar het christelijk gebod
Onze stad, ons land en God.

1888-1938

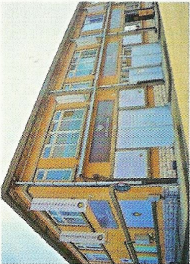
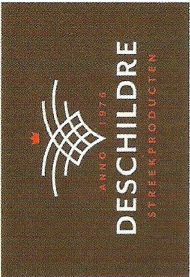
*Sij toondet uw genegenheid
met daad en ook met woord.
't Zij dat ge in volle piëteit
de Misse hebt gehoord,
of dat ge zondt een telegram,
een bloemtuil of een brief,
dat uw visitekaart aankwam:
dat alles was ons lief.
We danken U voor dat gebaar
bij 't gouden jubelfeest,
de kinderen Boydens, al te gaar,
en Leontien nog 't meest.*

2 April 1938
Mijnplaats, 7
Oostende

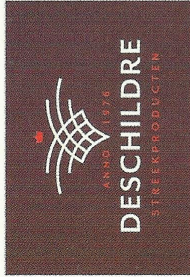
Boven: bedankingskaart n.a.v. het jubileumfeest Leontine '50 jaar'.

Onder: groepsfoto jubileumfeest voor huis Mijnplein 7 met daarop haar kinderen en schoonkinderen en op de voorste rij in het midden, ogen dicht, Leontine met haar bovenbuurvrouw, echtgenote Robert Rycx, en vriendinnen, onder wie - links naast haar - 'Matille Simoen' met wie ze geregeld een 'snuuf' pakte: "Wuuf, nog u snuuf?"

STREEKPRODUCTENWINKEL

Proef regio en traditie

MAGASIN DE PRODUITS DU TERRON

Gouter region et tradition
Taste craftsmanship and tradition

OPEN / HORAIRES

Ma - Za / Lu - Sa / Mo - Sa
9:00 - 18:00 (6:00 pm)

Zondag / Dimanche / Sunday
10:00 - 18:00 (6:00 pm)

LIGGING / LIEU / LOCATION

Onze belevingswinkel is gelegen aan de gratis parking (Marriottplein), waar je de overzetboot kan nemen naar het centrum. Notre magasin est situé à côté du parking gratuit (Marriottplein), où on peut prendre le ferry local vers le centre d'Ostende. Our store is next to the free parking (Marriottplein), where you can take the cityferry towards Ostend.

